

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection](#)[Mythologiae libri decem, Venise, Segno della Fontana, 1567](#)[Collection](#)[Mythologia, Venise, 1567 - Seuils : ouverture du livre](#)[Item](#)[Mythologia, Venise, 1567 - Serenissimo atque christianissimo Carolo Galliarum Regi Invictissimo](#)

Mythologia, Venise, 1567 - Serenissimo atque christianissimo Carolo Galliarum Regi Invictissimo

Auteur(s) : Conti, Natale

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

Présentation du document

Publication Venise, Comin da Trino, 1567

Exemplaire Munich (Allemagne), Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ) , Res/4 Ant. 50

Formatin-4

langue(s) Latin

Pagination 2r°-3v°

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 30/04/2018 Dernière modification le 25/11/2024

SERENISSIMO
ATQUE CHRISTIANISSIMO
CAROLO GALLIARVM

Regi.

Inuictissimo.

CONSIDERAVI diutius mecum
Sereniss. atque opt. Carole Rex,
qui nam foret è Christianis princi-
pibus, qui doctorum hominum in-
genijs hoc tempore, disciplinarumq;
cognitioni faueret. Inter has meas
cogitationes Ferdinandum felicitis
memoriae optimum Rom. Impe-
ratorem naturae concessisse occur-
rebat, cuius benignitatem expecta-
essem: Imperatorem verò Sapien-
tiss. Maximilianum & ipsum optimè de me meritum ita esse belli-
cis rebus implicatum, ut ad leuiora negotia non liceat oculos de-
flectere, cum hostes semper habeat finitimos. Ex altera parte tan-
tus Valesiae familiae splendor, tanta, tamque illustris humanitas &
virtus, tot clarissima per omnes aetates lumina sese offerbant,

A 2 vt oculos

vt oculos inde auertere minime possem. Occurrebat recens adhuc, & quam nulla tacebit posteritas, clarissimi aui tui Francisci Regis memoria, qui ita in rebus bellicis floruit, ut possit omnibus posteris esse clarissimum rei militaris rectè gubernandæ exemplar. Huius sapientissimis consilijs nisi fortuna sæpius fuisset aduersata, nunc omnium propè Christianorum Imperio cum summa omnium bonorum lætitiæ & felicitate Valeria familia potiretur, sempiternosque hostes Christiani nominis cum tanta accessione uirium profligasset. Idem clarissimus auus tuus ita Christi cultum, ita Pontificiam auctoritatem, ita æquitatem pro viribus defendit, vt nisi sapientissimus Rex surgentes hæreses oppressisset, ac nisi sceleratorum audaciæ restitisset, vix tam amplam haberemus Christianam Remp. Idem tanta humanitate fuit, tanta in literatos omnes beneficentia, vt disciplinæ omnes præclarum haberent in Gallia domicilium, quò ex omnibus prouincijs commigrarent. Quid dicam de sapientissimo atque fortissimo Rege Henrico patre tuo? quid de singularibus eius virtutibus? Cum enim duo sint Imperijs rectè administrandis maxime necessaria; legum prudentia, & peritia rei militaris, quæ semimortuis legibus animam quodammodo restituit; ita Rex ille in vtraque facultate excelluit, vt in vtra fuerit præstantior, non facile sit iudicare. Quantum præstiterit ingenio, & in rebus bellicis prudentia, vel illud esse potest argumento, quòd Caroli Quinti fortissimi omnium Rom. Imperatorum, qui unquam fuerunt, iuuenis adhuc vires ita repressit, vt non modo suum Regnum fortissime defenderit cum summa omnium admiratione; verumetiam præclarum argumentum ad posteros reliquerit magnitudinis animi sui; & quantus Rex erat futurus, si diutius uixisset. Atqui cum religio sit summus prudentiæ & probitatis gradus, ita acrem defensorem illum lex Christi, & Romana Ecclesia sensit, vt, si diutius uixisset, nunc non laboraret. Nunc verò in te vno optime Carole spem reliquam Ecclesia Christi collocauit; te unum respicit, in te vnum oculos conuertit, abs te auxilium implorat, per te omnes de religione controuersias euertere cupit. Te sui cultus protectorem, te rectæ religionis defensorem, te hæresium euerforem esse Christus uoluit; tibi iustissimas animaduersiones in impios fortunabit. Te formidabit sceleratorum manus, te metuent impiorum concilia. Te Rege fidem,

dem, iustitiam, pietatem, sapientiam eximias futuras firmissimis rationibus freti certò scimus. Nam quis fuit vnquam ex ista familia mediocris virtutis? tantus fuit omnium illorum præcipuè splendor, qui isto nomine Caroli vocati fuerunt, vt quibus virtutibus singuli excelluerint, omnem superet dicendi facultatem: quippe cum vel prima Christianæ legis incunabula non mediocre incrementum per Caroli illius celeberrimi Regis virtutes acceperint. Quantum de diuini ingenij tui præstantia expectandum sit, cum ipsum augustissimum, & per maiorum tuorum uirtutes illustratum nomen palàm promittit, tum prudentissima illa indicia animi tui, quæ in tenera ætate edidisti, omnibus significarunt. Neque enim vlli dubium esse debet, quòd omnia quam honorificentissima felicissimè consequeris, Deumq; habebis in omnia tua vota adiutorem, si hoc ita tibi persuaseris; quòd neque auri copia, neque equitum cataphractorum turmæ, neque amplitudo Imperij homines facit illustres; sed prudentia, & in rebus omnibus animi moderatio, & res cum uirtute gestæ; quæ omnia vno nomine Christiana religio intra se complectitur. Neque quidquam sanè plus priuatis hominibus habent Reges, nisi facultatem permulta rectè agendi, in cæteris hominibus pene pares. Cum tanta igitur maiorum tuorum Rex amplis, benignitas mihi in mentem venit, qua in studiosos homines illi usi sunt, quanta omnibus sæculis cognita fuit: nò sum veritus ne maiorum tuorum imiteris humanitatem, à quo etiam multo clariora expectamus. Confirmauit me in hac sententia præstantissimorum in omnibus facultatibus frequentia, qui locos apud Maiestatem tuam honorificentissimos obtinent, qui viri certè non eum locum tenerent, niñ sapientes & doctos uiros plurimi faceres. Nam qualis est Princeps, facile se per aulicorum familiariumque ingenia patefacit: quippe cum boni principes, uiris bonis, & moderatis, & sapientibus delectentur. His ego tot rationibus impulsus sum, vt Maiestati tuæ meos hosce labores vniuersis studiosis, vt arbitror, perutiles dicarem; vel me ipsum potius Sereniss. Maiestati tuæ consecrarem. Demonstraui in his omnes propè illas antiquorum fabulas, quas aniles nugas imperiti crediderunt, esse grauissimas sapientum sententias, de mundi, elementorum, animaliumque generatione; de uiribus nature, de diuina prouidentia, de animarum immortalitate, de præmijs & supplicijs,

supplicijs, quæ post mortem singulis proponuntur, & de alijs his
similibus. Peto igitur suppliciter à singulari, & verè Regia Se-
renifs. Maieftatis tuæ clementia & benignitate, vt meum hoc mu-
nus humaniter accipiat, meque habeat in fuorum feruorum nu-
mero; pro cuius felicitate ac lætitia Deum Opt. Max. aſſidue
precabor.

Venetijs Anno Salutis noſtræ. 1567. pridie Cal. Quintilis.

Serenifs. Maieſtati tuæ

Deditifs.

Natalis Comes.